

щипаемыя си, но дору да му го предаде ако са закълнѣше че ще му повърне наслѣдвическытъ владѣнія. Планътъ му са откри и самъ той като усѣти подозрѣніята на съюзника си че падатъ върху му, побѣгнах тайно отъ становището на Мустафа.

За да удвои ужаса, распрѣснѣхтъ въ съискателевата войска поради неговото отсъствие, Мурадъ отправи къмъ селенитѣ, които съставяхъ тѣзъ войска единъ старъ началникъ отъ породичата Михаль-Оглу, когото венчки обычяхъ прѣмногo. По гласа му, конницата на Мустафа образуванъ отъ нередовны войны, са разбѣга и прѣгази рѣката Рендакусъ за да види старыя си господарь. Двѣ тысецы Еничери налитѣхъ върху тѣхъ и ги удавихъ въ водытъ съ *Азабытъ*, други спомагателны войска на Мустафа. — Той побѣгнах въ Лимникъ, а отъ тамъ въ Калиполь. Мурадъ го прѣвелѣ два отъ близо, прѣмина пролива съ генуезскы кораби и дойде да са изведе прѣдъ сѣщия градъ. Последня битва станъ между двамата Султаны. Мустафа, разбитъ, са оттегли въ Едрене, дѣто събра на-бърже съкровищата си, и отъ тамъ са уишти къмъ Влашко. Мурадъ го подгони и пристигнахъ при Енидже, дѣто го хваняхъ и заведохъ въ Едрене та го обѣснѣхъ.

Като си отвърнѣхъ тѣй на единъ силенъ противникъ, Султанъ Мурадъ поиска да си отиести и на вѣроломныя византійскы императоръ, който бѣше испуснѣлъ тогозъ неприятеля срѣщу него. Двадесетъ тысецы Османцы обѣднахъ Цариградъ (Юній 10, 1422), като не оставихъ празно мѣсто освѣнъ откъмъ морето. Обѣщаньето, че грыцкытъ съкровища щѣхъ да са оставятъ за войскаритѣ, привлѣче въ Мурадовото становище множество разновыдны нехрани-майковцы.

Старыйтъ шейкъ *Бохари*, когото наричяхъ *Емиръ-Султанъ*, дойде да придружи войската съ спроводъ петстотинъ ученицы на конье. Той на 24ый Августъ даде знакъ за пристѣпъ, който бы ужасенъ и обгърнѣхъ венчки ограды отъ дървенныя дворецъ, днесъ Еди-Куле, дору до малката рѣчка